

Posudek
týkající se

rigorózní práce *Próza „Zlomený světem“ v kontextu naturalismu – komplementu k diplomové práci Juhani Aho a analýza díla Osamělý*

Mgr. Marika Kimatraiová předložila k obhajobě rigorózní práci s výše uvedeným názvem. Hned z kraje je třeba uvést, že z formálního hlediska by pro rigorózní řízení stačilo předložit pouze kvalitní diplomovou práci. To, že studentka v podstatě dobrovolně vážila notný kus literárně-badatelské práce navíc, který se vedle toho týká naprosto jiného díla, i když od stejného autora, svědčí – ruku v ruce s necelou stovkou (!) uváděných pramenů - o jejím velkém zájmu o literární badatelství týkající se finského klasika Juhaniho Aha, který je třeba již na úvod velmi ocenit.

Struktura práce je logická. V menší míře inspirována již zkušenostmi se svou prací diplomovou ličí MK erudovaně společenský kontext vzniku Ahova díla, hledá spojitost i v další tvorbě svého oblíbeného autora, kterou dokonale zná, zařadí analyzované dílo žánrově, v nutně úsporné míře nás seznámí s dějovou složkou novely a vydá se na putování po fenoménu naturalismu, u něhož popíše veškeré důležité záležitosti, včetně jeho hodnocení ze strany finských kritiků v době, kdy se v Evropě literárně uplatňoval. Hlavním bodem analýzy je argumentace v rámci teorií o naturalistických entropiích, vypůjčených z práce finské literární badatelky Rossi. Neshledávám v tomto místě po interpretační stránce žádných nedostatků.

MK se vedle těchto novějších teorií rozhodla zamyslet i nad oprávněností spojování myšlenkového směru anarchismu s Ahovým hrdinou, a to pomocí velmi úsečné metody – to však neznamená, že metody neúčinné. Takto dospívá k výsledkům, které koncepci „anarchisty Junnuu“ zpochybňují. Přínosem je i zamyšlení se nad otázkou přírody v kontextu díla Ahova předchůdce A. Kiviho i traktace hlavní postavy usouvztažněná ke kalevalské tematice, potažmo k hrdinovi Kullervovi. Zajímavé je i hledání Ahových inspirací po evropské literatuře. Pasáž týkající se dobové recepce Ahovy novely, a to jak v prostředí finském a švédském, tak v prostředí tuzemském, tvoří vhodný závěr práce.

O kvalitách předložené RP nemůže být sporu. Na prvním místě musím zmínit především několik nových dílčích poznatků, kterými MK obohatila ahovské literární bádání, a to nejen izolovaně pouze co do analyzované novely. To se týká především deformovaných představ některých Finů své doby o tom, co je a není naturalismus (v kapitola 1.6.1 a kapitola 2), již zmíněného aspektu anarchismu a Ahových inspirací, kde se MK pouští i na pole finsko-francouzských literárních kontaktů, a to po své diplomové práci již podruhé. Tyto poznatky by si zasloužily i publikaci.

Jako každá práce, není ani tato bez nedostatků. Upozorňuji na některé – ovšem velmi dílčí - formulační nepřesnosti, neobratnosti a nedotaženosti/nedomyšlenosti, opravené přímo v textu, na strukturou místy problematičtější sled některých informací, a na určité chyby v překladech excerpce. Nejedná se však vůbec – možná s výjimkou termínu „viktimizace“ (?) – o záležitosti, které by byly pro sečtějšího čtenáře, který se chce s prací MK seznámit, nesrozumitelné, a v žádném případě to neznamená, že by analýza MK byla povrchní. Klasické formální nedostatky práce nevykazuje.

Jak možná již vyplývá z výše řečeného, navrhuji hodnocení „výborně“.

